

SMÄRRE MEDDELANDE

VARFÅGEL TOG BYTE AV ARTFRÄNDE.

Under sträckfågelstudier vid sjön Gnien den 5 november 1978 iakttog undertecknad tillsammans med några ornitologvänner hur en varfågel tog byte av en artfrände.

Minst tre varfåglar uppehöll sig i området. I ett björkslybestånd i närheten av fågeltornet lyckades en varfågel fånga en blåmes. Blåmesens belägenhet intresserade en skata som omedelbart anföll varfågeln. Varfågeln kom undan med bytet och började stiga i snäva cirklar rakt uppåt. Den större skatan blev längre och längre efter och gav snart upp. Då upptäckte vi en ny varfågel som började stiga i samma bana, efter den andra. På mycket hög höjd hade den kommit ifatt och attackerade den bytesbärande fågeln underifrån. Denne tappade eller släppte därvid mesen. Den attackerande varfågeln dök då snabbt neråt och fångade bytet. Den fick emellertid dåligt grepp på bytet och tappade det. Vi upptäckte då att blåmesen fortfarande levde och försökte flyga undan, men den var naturligtvis chanslös på denna höga höjd. Varfågeln fångade den igen och sänkte sig ner till ett videbuskage.

Den varfågel som blev ifråntagen bytet gjorde inte något försök att återta det utan lämnade området i sträckflykt.

Sören Larsson

GRÅTRUT MED FÖRVÄXT ÖVERNÄBB.

Den 22 november 1978 gjorde jag ett besök vid Västerås hamn för att titta på vitfågel. Jag iakttog då en gråtrut i 2:a eller 3:e vinterdräkt, vilken hade en besynnerlig näbb. Det visade sig att övernäbben var kraftigt förväxt.

Fågeln uppehöll sig i en flock med 30-talet andra gråtrutar. Den plockade föda lättvindigt som de andra trutarna från vattenytan.

Den väldiga näbben var tydligen också respektingivande. Ofta uppstår ju konfrontationer i trutflockar, och i samtliga fall där den långnäbbade var inblandad avvek den andra truten.

Sören Larsson

